

Řekni, Františku, může být něco krásnějšího,
než taková překrásná, pohádková,
slavnostní prosincová noc?

Vy mně taky šťastnej a veselej!

Fantastické! A opravdu nic z toho není z umělé hmoty?

Schválně ochutnejte, co ten můj všechno snese!

Nečum a střílej, seš dost starej,
aby ses ničemu na tomhle světě už nedivil!

PROGRAM

4.26 SVÍTÁNÍ
9.45 DĚŠT
10.20 DUHA
17.32 VÍTR
20.15 ZÁPAD
SLUNCE

Sehnal jsem lučavku královskou, Ty moje zlato!

To je pořád — penize, penize! Vykřikuj chvíli zase něco jiného,
třeba Česká Třebová, Česká Třebová!

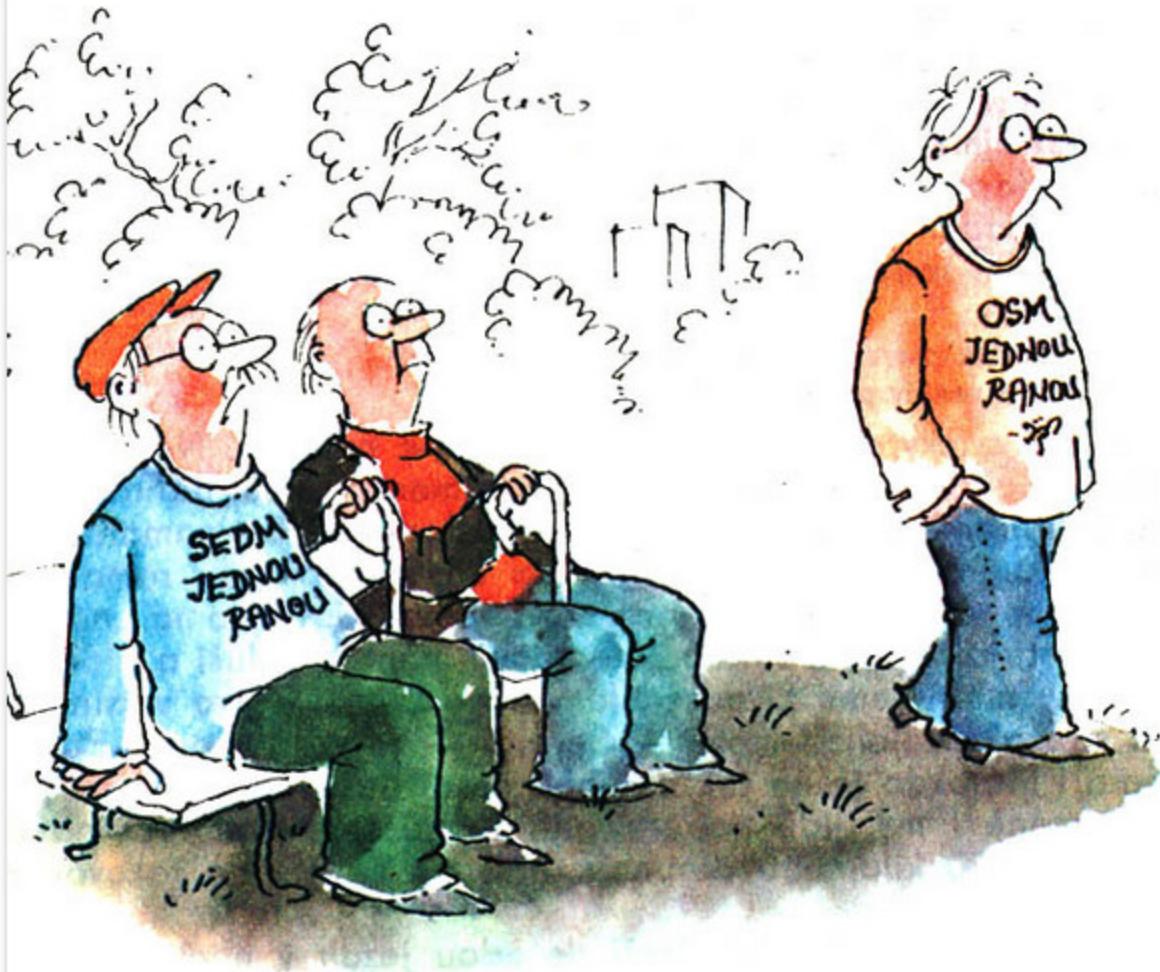
Přiroda, přiroda . . . není to takový to zelený
s tím modrým nahoře?

Ale, slečno Boženko, takhle o sobě nesmíte mluvit. Jakápak stará?!
Ostatně my řikáme čím starší, tím lepší!

Ne, ne, to je koniklec. Blbost kvete jinak.

Ta mladá generace mi svým nedostatkem sebekritičnosti začíná lézt na nervy ...

Vidím, že snídaně do postele je relativní pojem.

Ne, díky, jsem šťastný ažaž.

Neslyšíš nic? Jakoby hrdliččin zval ku lásce hlas!

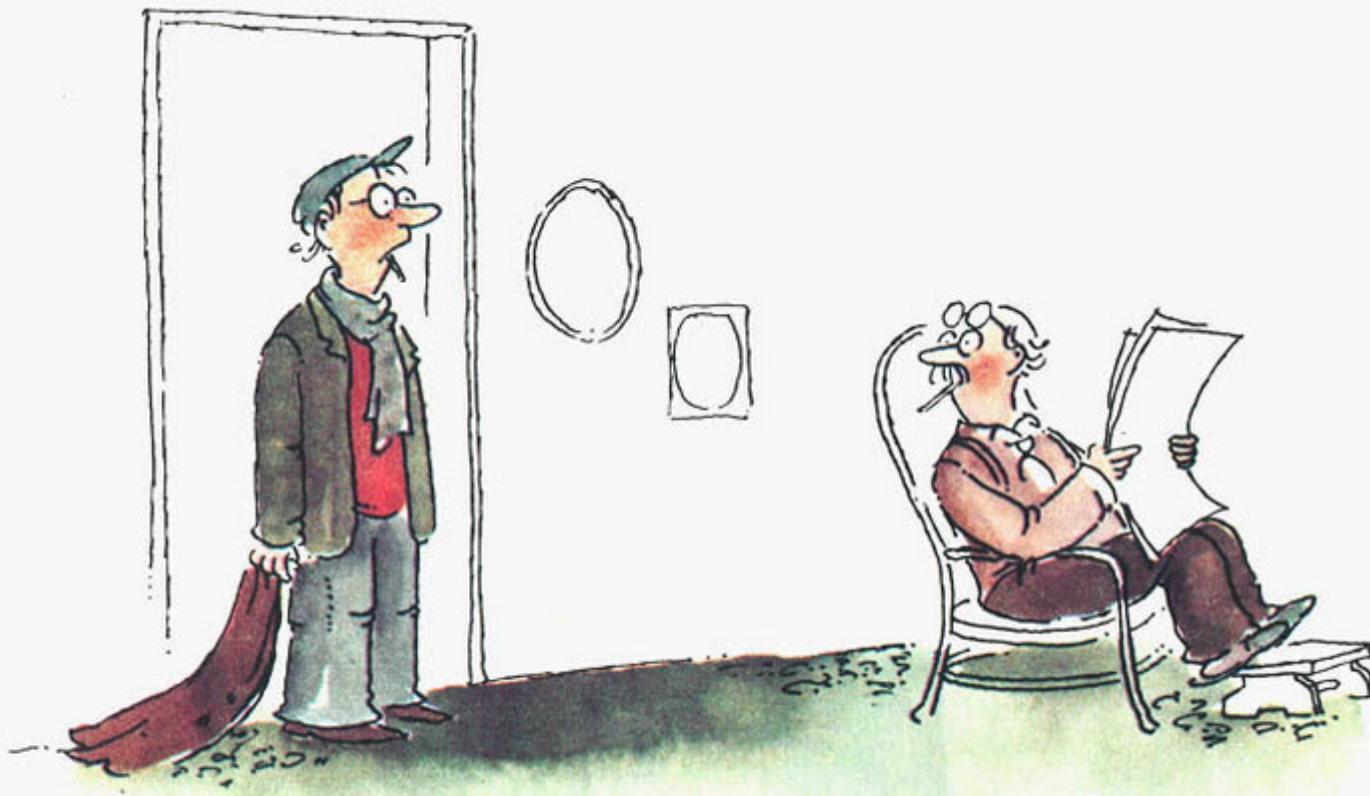
Jsem z ní celý pryč, tatínku. Je krásná,
vlasy má jako oheň, oči jako pomněnky, nos jako knofliček,
zoubky jako korálky, tvářičky jako broskvičky ...

Máme emancipaci, slečno, takže tu neseďte jako buchta
a zkuste mě nabalit.

A — tady voní dršťková!

Dnes jsem poznal, tatínu, co je láska.
Ona je milá, malá, buclatá a říkají ji Scotch Whiska.

Dobrý den, pane. Jsem štěstí a jsem velmi a velmi unaveno.
Můžu si na Vás sednout?

Ano, je to tak, přátelé, každý umělec je v podstatě dítě ...

INFORMACE

Nevíte, proč já blbec se ženil?

Pěkná? Pche, vždyť je to dneska všechno vyhnáný práškama!

Tii... dva... jedna, start! Vzhůru do života, synku!

Podivejte se a zamyslete se, jestli není čas zabývat se otázkou pojištění?